

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203416
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120203416.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. O., Z.. XX.XX.XXXX, B. Ž. XXX, XXX XX Ž., o zaplatenie 192,50 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/51/2020-100 zo dňa 22.9.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje zamietavý výrok prvoinštančného rozsudku a súvisiaci výrok o trovách konania a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 75 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.12.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatiť sumu 192,50 eur, ktorá predstavuje neuhradenú časť čerpaných finančných prostriedkov na základe zmluvy o kreditnej karte č. 5064886325, ktorú mal uzatvorenú žalovaný s právnym predchodcom žalobcu, a to Slovenskou sporiteľňou, a.s.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je dôvod nariaďovať pojednávanie podľa § 297 písm. b/ CSP. Vo veci nariadil verejné vyhlásenie rozsudku podľa § 219 ods. 3 CSP. Vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise a celým spisovým materiálom. Zistil uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s. Úverový rámec bol dohodnutý na 300 eur a tým, že ročná úroková sadzba bola premenlivá v rozsahu 42 % - 21 %, úrok vyjadrený v eurách predstavoval 10,50 eura, výška minimálnej splátky bola 15 eur. Celková čiastka na vrátenie bola 357,59 eur a RPMN vo výške 39,74 %, priemerná RPMN 24,36 % a sadzba pre úrok z omeškania 5 % ročne.

Prvoinštančný súd zistil, že žalovaný vykonal debetné operácie v celkovej sume 924,14 eur a kreditné operácie, teda úhrady, v celkovej sume 626,14 eur.

Vec posúdil podľa § 52 Občianskeho zákonníka a vyhodnotil vzťah v súvislosti s uzatvorením zmluvy o kreditnej karte ako vzťah spotrebiteľský, kde dodávateľom bol právny predchodca žalobcu a žalovaný bol spotrebiteľ.

Vzhľadom na to, že išlo o zmluvu o kreditnej karte, posúdil uplatnený nárok podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ďalej podľa § 2 písm. a/, b/, d/, podľa § 9 ods. 1, 2 tohto zákona a podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Pri posudzovaní absencie náležitostí zmluvy vychádzal aj podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 41 Občianskeho zákonníka.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že v uzatvorenej zmluve s právnym predchodcom žalobcu absentuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. V zmluve nie je ďalej uvedený zrozumiteľne údaj o úrokovej sadzbe (poplatok za komfort) podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedený úrok vyjadrený pri jednotlivých výškach úverového rámca je vyjadrený percentuálne, avšak len v škále od - do, nie konkrétnym vyčíslením údajov. Škála úrokovej sadzby sa líši v závislosti od výšky úverového rámca. Presná výška musí byť určená najneskôr pri podpise zmluvy, aby mal spotrebiteľ možnosť posúdiť všetky podmienky, t.j. výhodnosť poskytnutého úveru. Absencia uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

Preto prvoinštančný súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 75 eur, vrátane uplatneného úroku z omeškania. Dlžník má vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru, t.j. reálne čerpaných prostriedkov v sume 701,14 eur ako debetné operácie bez poplatkov. Keďže žalovaný zaplatil 626,14 eur, pohľadávka žalobcu predstavuje 75 eur. Preto v prevyšujúcej časti prvoinštančný súd žalobu zamietol. Úroky z omeškania priznal v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, 2 CSP s tým, že vo veci žalobca nemal prevažujúci úspech, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti zamietavému výroku, kde súd žalobu zamietol v rozsahu sumy 117,50 eur. Žalobca namietal, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca namietal nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu, keď vo veci postupoval podľa § 297 písm. c/ CSP a nenariadil na prejednanie sporu pojednávanie. Prvoinštančný súd pokiaľ zistil, že nie je možné vec riešiť zmierom, bol povinný podľa § 171 ods. 1 CSP v súvislosti s prípravou pojednávania určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie a predpokladaný termín pojednávania.

Súd v prejednávaní veci nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie a neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Žalobca nesúhlasil ani so záverom prvoinštančného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože v zmluve podľa prvoinštančného súdu absentuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve je jednoznačne uvedené a bez akýchkoľvek pochybností riadne označenie právneho predchodcu žalobcu, kde môže spotrebiteľ si uplatniť svoje spotrebiteľské práva. Zmluva obsahuje údaj, ktorý prvoinštančný súd považoval za údaj absentujúci, majúci vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Pokiaľ prvoinštančný súd tvrdil, že zmluvný dohodnutý úrok v rozpätí 42 - 21 % je v rozpore s dobrými mravmi, pretože pri hodnotení výšky úrokovej sadzby vychádzal z údajov Národnej banky Slovenska, v zmysle ktorých bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci november 2014 pri úveroch od 1 do 5 rokov na úrovni 10,73 % ročne, s týmto konštatovaním žalobca nesúhlasí. Žalobca poukázal jednak na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ďalej na ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., na ust. § 1 ods. 4 tohto nariadenia a taktiež na § 21 ods. 2 a § 9 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ďalej na § 2 vyhlášky 289/2010 Z.z. Maximálna výška odplaty tak za uvedené obdobie bola v zmysle zverejnenia pre kreditné karty v súlade s § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. vo výške 42,52 %, zverejnenie Ministerstva financií SR o súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch predložil žalovaný odvolaciemu súdu k odvolaniu. Preto aj záver prvoinštančného súdu o absencii riadneho určenia odplaty za poskytnuté finančné prostriedky nie je správny a nevedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalobe vyhovel, alebo aby ho zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadal rozhodnúť aj o trovách konania a uplatniť si trovy odvolacieho konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a *contrario* a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietavom výroku nie je správne.

6. Odvolací súd musí konštatovať, že odvolacia námietka žalobcu o nedostatku, ktorý spočíva v absencii predbežného právneho posúdenia veci súdom pred rozhodnutím je síce dôvodná, avšak postupom prvoinštančného súdu a vydaním napadnutého rozsudku sa tento nedostatok procesného postupu prvoinštančného súdu zhojil a rozhodnutie prvoinštančného súdu nahrádza predbežné právne posúdenie veci súdom.

V tomto štádiu konania už nie je možné zo strany prvoinštančného súdu požadovať odstránenie nesprávneho procesného postupu prvoinštančného súdu spočívajúce v právnom posúdení veci súdom za účelné, je obsahom napadnutého rozhodnutia.

Vydaním prvoinštančného rozsudku sa tento procesný nedostatok konvalidoval.

7. Odvolací súd však skúmal ďalšie odvolacie námietky žalobcu a dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa nedostatočne zaoberal nielen skutkovým, ale aj právnym posúdením veci, pokiaľ sa týka určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o kreditnej karte s poukazom na absenciu náležitostí vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. c/ a z § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí skutkovými vadami, pretože rozhodnutie prvoinštančného súdu nemá náležite vytvorený skutkový základ predmetu sporu. Prvoinštančný súd z vykonaných dôkazov nesprávne ustálil skutkový stav. Súd vykonané dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP). Súd nesmie po vykonaní dokazovania selektovať dôkazy natoľko, aby uvedený dôkaz a jeho relevanciu vo svojom rozhodnutí ani len nespomenul a absolútne nevyhodnotil. Nesprávne skutkové zistenia majú zásadný vplyv aj na nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje vadu rozhodnutia, kedy na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, teda ju úplne opomenul aplikovať, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

Tu odvolací súd dáva do pozornosti, že prvoinštančný súd tak, ako to uviedol vo svojom rozsudku v bode 6 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a celým spisovým materiálom. Teda vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca. Zo skutkových zistení však nie je možné zistiť, ako vyhodnotil prvoinštančný súd zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá sa nachádza na čl. 7 súdneho spisu, kde Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava. V celom rozhodnutí prvoinštančného súdu niet zmienky o tejto zmluve, ktorá zásadným spôsobom ovplyvňuje skutkové okolnosti a má vplyv na právne posúdenie veci. Úlohou prvoinštančného súdu bolo sa, okrem ostatných listín, zaoberať aj touto predloženou zmluvou zo strany žalobcu a zmluvu náležitým spôsobom vo vzťahu k predmetu sporu, charakteru sporu a k práve žalobcu, ktoré si žalobca uplatňuje, aj vyhodnotiť.

Keďže prvoinštančný súd týmto spôsobom nepostupoval, nemohol úplne logicky ani aplikovať na takto nedostatočne zistený skutkový stav príslušnú právnu normu, ktorá sa okolností, ktoré vyplývajú zo zmluvy o postúpení pohľadávok aj vzťahuje.

8. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že námietky žalobcu v súvislosti s absenciou údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nevyhodnotil správne. V zmluve o kreditnej karte bez akýchkoľvek pochybností je jednoznačne uvedená osoba, u ktorej si môže spotrebiteľ uplatniť svoje spotrebiteľské práva. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnych skutkových a právnych zisteniach prvoinštančného súdu je dôvodná.

9. Bezpochyby je správna aj námietka žalobcu vo vzťahu k úročeniu kreditnej karty. Prvoinštančný súd zo zistenia prvoinštančného súdu uvedeného v rozsudku nie je možné zistiť, na základe akých okolností dospel prvoinštančný súd k informácii, že kreditné karty v rozhodnom čase pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch sú úročené vo výške 10,73 %, pokiaľ Národná banka Slovenska tak, ako predložil žalobca v odvolacom konaní, uviedla úrokovú sadzbu vo výške 42,52 %.

10. Ani jeden dôvod zistený prvoinštančným súdom, ktorý mal spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej sumy nebol v odvolacom konaní bezpečne preukázaný. Vzhľadom na uvedené okolnosti odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Bude úlohou prvoinštančného súdu zistiť skutkový stav vo vzťahu k zvyšku predmetu uplatneného nároku, zohľadniť všetky listinné dôkazy, ktoré sa v spise nachádzajú a opätovne o uplatnenom nároku rozhodnúť. Svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní.

12. Prvoinštančný súd rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o trovách konania.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.